

Collega's van ver

“Hier is alles wat je nodig hebt in het laboratorium aanwezig of je kunt het zo kopen”, aldus een wetenschapper uit China. Voor tientallen mensen uit verschillende landen is dat een goede reden om een paar jaar te komen werken bij een van de onderzoeksafdelingen van het LUMC. En het verbazingwekkende feit dat al die Nederlanders een aardig mondje Engels spreken maakt een dergelijk verblijf extra comfortabel.

Door Els van den Brink, gepubliceerd in Cicero, 16 december 2005

Wie wel eens binnenloopt bij een van de onderzoeksafdelingen van het LUMC, zal het al snel opvallen dat de voertaal vaak Engels is in plaats van Nederlands. Een reden daarvoor is dat op bijna elke afdeling één of meer buitenlandse gastonderzoekers aanwezig zijn. Sommigen zijn bezig met een studie en doen hier een stage van enkele maanden, anderen werken hier enkele jaren als onderzoeker in opleiding of postdoctoraal onderzoeker, en weer anderen is het verblijf in Leiden zelfs zo goed bevallen dat ze hier een vaste positie hebben gekregen. Shuyan Cong uit China (werkzaam bij Humane en Klinische Genetica), Aliana Sindram uit Amerika (werkzaam geweest bij Verloskunde en Immunohematologie en Bloedtransfusie) en Karoly Szuhai uit Hongarije (werkzaam bij Moleculaire Cel Biologie) vertellen over hun ervaringen binnen en buiten het LUMC.

Hier gebleven

Dat ze hier bij het LUMC kwamen werken was bij alledrie het resultaat van een samenloop van omstandigheden. Shuyan kwam hier vier jaar geleden voor een stage en kreeg toen het aanbod om terug te komen voor promotieonderzoek. Ook Karoly ontdekte het LUMC door een stage, nu alweer elf jaar geleden. Dat beviel zo goed, dat hij later terugkwam voor zijn promotieonderzoek en daarna hier is gebleven. Voor Aliana had haar komst naar Leiden vooral te maken met haar Nederlandse echtgenoot. Die moest na een verblijf in Amerika zijn co-schappen nog afmaken bij het LUMC. Aliana besloot om mee te gaan en tegelijk hier een promotieonderzoek te doen. Na een verblijf van twee jaar in Leiden is ze ondertussen alweer een tijdje terug in Amerika. Aan de andere kant was de keus voor het LUMC, zeker in het geval van Shuyan en Karoly, ook niet helemaal toevallig. Beiden kozen bewust voor Leiden vanwege de goede naam van het LUMC als geheel en van de specifieke afdeling waar ze naartoe wilden. Karoly wilde bijvoorbeeld een bepaalde techniek leren om chromosomen te bestuderen. Deze techniek, FISH genaamd, was oorspronkelijk ontwikkeld bij de huidige afdeling Moleculaire Cel Biologie van het LUMC. “De nieuwste ontwikkelingen op dit gebied kon ik het beste hier leren”, legt hij uit.

Meer geld

Voor Shuyan en Karoly sprong het verschil met hun thuisland nogal in het oog. De onderzoeksafdelingen van het LUMC beschikken over veel meer geld en materiaal. Shuyan vertelt: “In China is een vergelijkbaar systeem voor subsidieaanvragen, maar er is veel minder geld. Hier is alles wat je nodig hebt in het laboratorium aanwezig of je kunt het zo kopen.” Ze verwacht dat dat de komende jaren in China wel beter zal worden. Karoly weet niet hoe de huidige situatie is in Hongarije, maar tien jaar

geleden was daar erg weinig mankracht beschikbaar voor wetenschappelijk onderzoek in ziekenhuizen. “Op de sommige afdelingen had je daar een vergelijkbaar aantal patiënten, alleen liepen er maar vijf of tien onderzoekers rond tegenover een stuk of honderd hier.”

Aliana roemt de collegialiteit in Nederland. Dat is ze in de Verenigde Staten anders gewend. “Er is meer kameraadschap tussen collega’s in Leiden”, zegt ze. Ze genoot hier vooral van de gezamenlijke koffiepauzes en lunches in de kantine of buiten in de stad. De anderen bevestigen dat beeld van collegialiteit. “Als je iets wilt vragen, stoppen ze direct met hun bezigheden om je te helpen”, zegt Shuyan. Karoly was in Hongarije veel meer een hiërarchische structuur gewend. “Vooral als je eenmaal een titel hebt, verlopen alle contacten daar veel formeler.”

Genieten

Natuurlijk kunnen de buitenlandse gastonderzoekers na een paar jaar in Nederland ook wel wat zeggen over algemene cultuurverschillen tussen Nederland en hun thuisland.

Nederlanders maken op Shuyan een onafhankelijker indruk dan haar landgenoten. Ze genieten meer van het leven, denkt ze. “Dat zouden Chinezen ook wel meer mogen doen. Die leven veel meer onder druk.”

De Nederlandse samenleving mag dan minder hiërarchisch opgebouwd zijn, ontmoetingen zijn hier vaak formeler geregeld, merkte Karoly. “In Hongarije ga je vaak zomaar even spontaan bij iemand langs, terwijl je hier eerst een afspraak maakt. Meestal gebeurt dat op een vaste tijd, bijvoorbeeld rond etenstijd of met de koffie, waarbij je van tevoren dan ook wat eten of drinken klaarmaakt voor je visite.” Zoals heel veel buitenlanders moest Aliana vooral wennen aan de directheid van de Nederlanders. “Als Nederlanders iets denken, zeggen ze het ook direct. Eerst voelde ik me daar heel ongemakkelijk bij, maar uiteindelijk begon ik het te begrijpen en te waarderen.”

Het enige wat de buitenlanders niet waarderen is het Nederlandse weer. Maar de manier waarop Nederlanders daarmee omgaan, vonden ze verrassend. Karoly vertelt dat hij in het begin een keer meemaakte dat er een zonnige middag werd voorspeld in een heel grijze en regenachtige periode. Tot zijn verbazing bleek ’s middags het hele lab uitgestorven te zijn, iedereen profiteerde even van het mooie weer. “Ik heb daardoor wel geleerd om te genieten van het moment dat je hebt.”

Een beetje lui

Shuyan vindt het verbazend dat Nederlanders zo veel Engels spreken. “Dat is ook een van de voordelen van Nederland, waardoor het zo aantrekkelijk is voor buitenlandse gastonderzoekers”, stelt ze. Aan de andere kant maakt dat de buitenlandse gasten wel een beetje lui. Karoly heeft wel een paar cursussen gevolgd en examens gedaan, maar na al die jaren in Nederland spreekt hij het nog steeds niet echt goed. “Op de cursus zeggen ze dat je gewoon moet oefenen door naar een winkel te gaan en daar in het Nederlands te vragen wat je wilt hebben. Maar als je dat dan doet, horen ze dat je buitenlander bent en reageren ze meestal met: ‘Spreekt u ook Engels?’ In Italië of Frankrijk had ik echt niet zo lang kunnen overleven zonder de taal goed te leren.”

Shuyan gaat na haar promotieonderzoek zo snel mogelijk weer terug naar China, waar haar echtgenoot nog woont, maar voor Karoly en Aliana smaakte hun eerste verblijf in het LUMC naar meer. Karoly was oorspronkelijk van plan om eerst nog naar Amerika te gaan en daarna terug naar Hongarije, maar ondertussen heeft hij

zich hier aardig gesetteld. Hij heeft een vaste positie bij het LUMC en zijn dochtertje gaat hier al naar school. Aliana moest voor de afronding van haar studie terug naar Amerika, maar komt nog regelmatig in Nederland voor een familiebezoek.

“Uiteindelijk hoop ik dat ik op een dag weer de mogelijkheid krijg om in Leiden te werken en misschien daar onze toekomstige kinderen te laten opgroeien. Ik zou het heerlijk vinden om weer op de fiets naar mijn werk te kunnen, te winkelen bij Albert Heijn en op de markt en te genieten van de koffiepauzes!”

© Copyright: Els van den Brink, Life & Science Producties